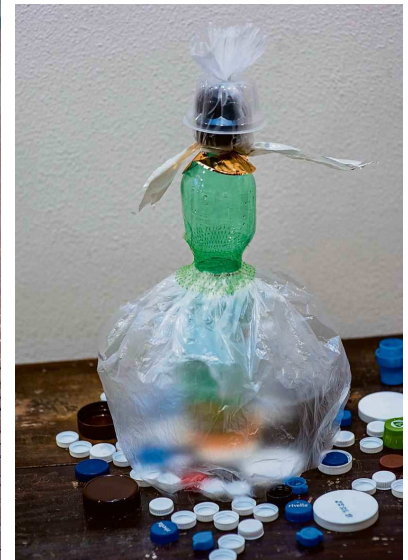

Wies Noest, Theo Vendrig en Julia Rodenhuis (v.l.n.r.) showen kleding uit plastic op de brug in Oudebildtzijl. FOTO'S HOGE NOORDEN/JACOB VAN ESSEN

Pypskoft heeft een serieuze ondertoon, maar Wies Noest ziet er toch vooral ook de humor van in, zoals zij onder meer met bovenstaande kunstwerken laat zien.

Oudebildtzijl wordt op 22 september voor één dag Plastic Soep City. De voorbereidingen zijn in volle gang om een dorp te maken waarin alles in het dagelijks leven van plastic is gemaakt.

MARIA DEL GROSSO

Het is het jaar 9078. Oude- en Nieuwe Bildtzijl worden nog steeds bewoond. Maar er is een bijzonderheid: alles in het dagelijks leven is van plastic gemaakt. Eeuwen geleden stuitte de inwoners namelijk op een enorme hoeveelheid afvalplastic. Dat materiaal gebruiken ze nu.

Initiatiefneemster Wies Noest ziet het helemaal voor zich. Als het tweemaaljaarlijkse evenement Pypskoft in haar dorp gehouden wordt, verkeren de inwoners in de wereld van „Tot en Metje Middelsee.“ Tot en

Metje, leden van de familie Middelsee, hebben bijvoorbeeld huisraad van plastic.

Het jaar 9078 is afgeleid van de postcode van het dorp. „We willen ook aangeven dat als er niks aan het milieu verandert, we dan tot onze middel in een zee van plastic soep staan.“ Met we doelt Noest op de mede-initiatiefnemers Kirsten Zwijnenburg, Niek Salden en Julia Rodenhuis.

Ondanks de serieuze ondertoon van het project ziet Noest er vooral de humor van in. Dat komt omdat ze op diverse scholen al actief is geweest om de leerlingen met plastic aan het werk te zetten, zoals op de

‘Het is bizar hoeveel troep je in een week in huis haalt’

basisscholen in Stiens en Oudebildtzijl. Met vooropgezette ideeën kwam ze de klassen binnen. „Maar daar trekt de jeugd zich niks van aan. Die trekken hun eigen plan.“ Zo werd er ineens een drumstel gebouwd van vaten, maakte iemand een kostuum en werden er petten en dieren gefabriceerd. Terwijl Noest

een pak van vleeswarenbakjes had gemaakt, dat een sixpack voor moest stellen. Dat zouden de jongens leuk vinden, dacht ze. Die vleeswarenbakjes is maar een fractie van wat je kunt verzamelen als je plastic in je huishouden apart houdt, ontdekte Noest. „Het is bizar hoeveel troep je in een week in huis haalt. Of kijk maar eens in een grote stad als het vuil opgehaald wordt na een evenement. Je schrijkt je rot van al het plastic.“

Een kleine greep uit het aanbod: plastic zakken, kapotte zwembanden, koffieschepjes, roerstaafjes, doppen, knopen, jerrycans, slippers, snoepkartjes, kratten, bakjes,

versierlinten. De supermarkt is een eldoroda, weet Noest nu ze erop let. Veel groente zit verpakt in plastic en vruchten als druiven gaan in plastic bakjes de deur uit. „Ze stuitte ik op een hele stapel draagplastics, die om pakken zitten waar zes literflessen mee getild kunnen worden. Ik mocht de berg meenemen en heb het in een jurk verwerkt.“

Duidelijk is nu al dat er in september in Oudebildtzijl een heuse kledingwinkel zal zijn met plastic artikelen. Hoeden, petten, jurken, broeken. Noest droomt al van een compleet warenhuis met speelgoedafdeling en verkoop van meubelen. Een levensgroot vliegegendijn van

doppen ziet ze al voor zich, terwijl daarvan een klein voorbeeld hangt in cultureel bezoekerscentrum Aerden Plaats. En ja, een muziekgroep met plastic instrumenten kan moeiteloos optreden in dit warenhuis. Buiten op het water spelen kinderen op plastic vlotten en bewegen mensen zich voort op plastic drijfmiddelen.

„We zien wel wat er loskomt. Dat is juist het leuke. Laat iedereen maar lekker klooiën. Ik verbaas me er tijdens ons dorpfest ook altijd over wat voor creativiteit er loskomt in de buurten.“ Ideeën zijn er genoeg blijkt op een inspiratieavond: bloemen, een egel van roerstaafjes, een koraalrif met visjes of iemand die de

troep tot hoog boven zijn ramen op wil stapelen om te suggereren dat het plastic zijn huis uitpuilt.

Op de middelbare school Ulbe van Houten hebben de leerlingen een wolkenproject bedacht. Ze gaan grote wolken van plastic maken, waar je in en doorheen kunt lopen. Met een verwijzing naar Pypskoft maakte Zwijnenburg een pijp: heel simpel van het pootje van een bril en de dop van een vlaggenmast. „Heerlijk dat knutselen. Een knoopje hier, een dingetje daar en je hebt zo een prinses of een robot“, zegt ze. Wat Noest betreft kan het niet bizar genoeg. „Het gaat er vooral om dat we veel lol maken.“

By Pypskoft hoort een pijp. Gemaakt uit een dopje van de vlaggenmast en het pootje van een bril.